

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده: شما توی کتاب «جایگاه رزق در هستی» گفته بودید که یک مقدار از روزی برای هر آدمی مقدر شده است و در صورتی که این آدم مرتکب گناه نشه و سستی و تنبلی نکنه خدا روزی مقدر شده رو به هر شکل بهش میرسونه. به نظر من این سنت توی شرایط فعلی جامعه دیگه تحقق پذیر نیست. مثلا شما فرض کنید یک آدم برای انتخاب شغل با مال حلال، سر یک دو راهی قرار بگیره که مثلا معلمی رو انتخاب کنه یا اینکه دندانپزشکی رو انتخاب کنه و هر دو هم متناسب با استعدادها و روحیاتشه. ولی درآمد این دو شغل زمین تا آسمان با هم فرق داره. (بنده خودم توی دانشگاه صنعتی اصفهان ۵ سال مهندسی مکانیک خوندم و الان می بینم که اگر دوران دبیرستان مثلا رشته ای مثل دندانپزشکی رو انتخاب می کردم الان شرایط مالی و زندگی ام خیلی متفاوت بود در حالی که از نظر تلاش و کوشش این دو رشته تحصیلی در یک حد و اندازه اند) ممکنه بگید که در شرایط الان بدلیل ناعدالتی این قبیل مشکلات پیش میاد. سنت الهی و دستور دینی ای که بخواد با توجه به شرایط جامعه تغییر کنه چه ارزشی داره؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید که هر ثروتی، رزق محسوب نمی‌شود. رزق واقعی آن اندازه از ثروت است که ما بتوانیم نیازهای حقیقی خود را برآورده کنیم، نه آن که ثروت مان موجب فخر و تکبرمان گردد. از این جهت تفاوتی بین رشته‌های درآمدزا با رشته‌های ساده‌تر نیست، تنها باید به حکم وظیفه در خدمت مردم بود. موفق باشید